

รวมบทกวีคัดสรรลำดับที่สี่ของกวีสาวร่วมสมัย

ดวงดาว แห่งการละคร

นิता มาศิริ

ดวงดาว แห่งการละคร

นิศา มาศิริ

กวีนิพนธ์

กวีนิพนธ์

ดวงดาวแห่งการละคร

นิตา มาศิริ เขียน

ISBN 978-616-619-040-3

บรรณาธิการ : บุญศักดิ์ ปัญจสุนทร

ที่ปรึกษา : เสียงพิน เตมียสถิต

ภาพประกอบ : บุญศักดิ์ ปัญจสุนทร

รูปเล่ม/แบบปก : Panpakorn Pongsarom

พิมพ์ครั้งแรก : พฤศจิกายน 2567

ผู้จัดพิมพ์ : วิภาทิพย์ อัลภาชน์

12 ถ.ศรีโสธรตัดใหม่ ต.หน้าเมือง อ.เมืองฉะเชิงเทรา

จ.ฉะเชิงเทรา 24000 โทร 081-5754551

Email : magictear292@gmail.com

พิมพ์ที่ : บริษัท วิชั่น พร็พเรส จำกัด (สำนักงานใหญ่)

Email : sale.vision.prepress@gmail.com

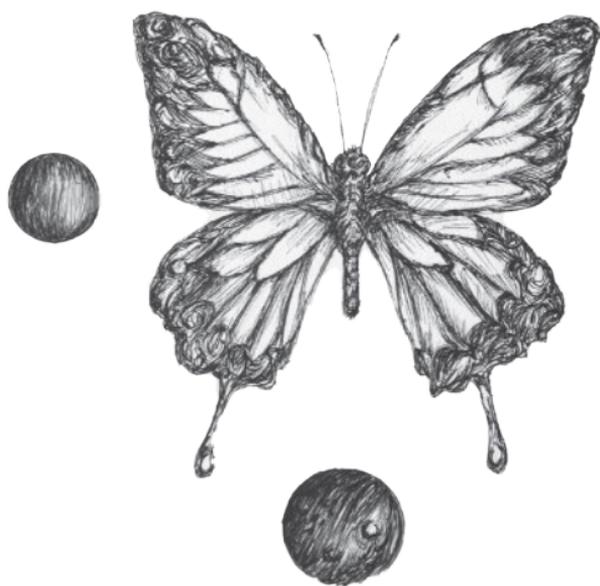
โทร. 02-147-3175-6

ราคา : 229 บาท

ขอบคุณพิเศษ

ครูคมทวน คັນธนู
คุณหมอเสียงพิน เตมียศถิต

ดวงดาวแห่งการละคร เสมือนคำนำ

การเดินทางบนเส้นทางสายวรรณกรรมของข้าพเจ้า อาจเริ่มตั้งแต่ปี 2558 เมื่อข้าพเจ้า เริ่มหันหน้าเข้าหาบทกวีอย่างจริงจัง เริ่มแรกข้าพเจ้าฝึกฝนตนเอง โดยการเขียนต่อเนื่องทุกวันตลอดระยะเวลา 2 ปี ในขณะนั้นข้าพเจ้าเริ่มเรียนรู้ข้อบกพร่องและความผิดพลาดจากการเขียน โดยค่อยๆ เก็บเกี่ยวประสบการณ์จากผู้รู้ บ้างก็อาศัยจังหวะครูพักลักจำ

‘ในรังนอนของหนอนตัวหนึ่ง’ บทกวีฉันทลักษณ์เล่มแรกของข้าพเจ้า ก็ถูกตีพิมพ์เผยแพร่ออกมา ข้าพเจ้าย้อนมองกลับไป ว่าข้าพเจ้าเองก็มีต่างจากหนอนที่อยู่ในรังนอน ยังมีได้มีประสบการณ์มากพอหรือเข้าใจโลกกว้างได้อย่างถ่องแท้

ข้าพเจ้าจึงขัดเกลาตัวเองด้วยการเขียน การคิด และการอ่าน เพราะเป็นวิธีที่ข้าพเจ้าสามารถทำได้ง่ายที่สุด หลังจากนั้น...

‘บางใครอาจลืมทางกลับบ้าน’ บทกวีฉันทลักษณ์ ลำดับที่สองก็ตามมา ด้วยความปรารถนาที่จะปรับปรุง ข้อบกพร่องของตนเองในเล่มแรก ข้าพเจ้าย้อนมอง กลับไปอีกครั้ง ว่าข้าพเจ้าคือใครบางคนนั้นเองที่ยังรู้สึก คิดถึงบ้าน และคิดถึงความสัมพันธ์ดีๆ ระหว่างญาติ มิตร ของครอบครัวข้าพเจ้า แม้ใครบางคนจะจากลาถาวร แต่พวกเขาเหล่านั้นก็ยังคงอยู่ในความทรงจำที่งดงาม เมื่อใดก็ตามที่หวนระลึกถึง

ชีวิตของข้าพเจ้ายังคงดำเนินต่อไป ภายใต้ภาระ หน้าที่ อาชีพการงาน ในเวลานี้เองที่ข้าพเจ้ามีความรู้สึก ว่า ข้าพเจ้ามิใช่หนอนในรังนอนอีกต่อไป โลกของหนอน ที่เคยงดงาม บางคราอาจมีขวากหนาม และอุปสรรค ในชีวิต ให้ได้เรียนรู้ที่จะอยู่ร่วมกับความไม่น่าพึงใจนั้น อาจเป็นทั้งคำถามและการตัดพ้อ ในยามที่ข้าพเจ้า มองเห็นความขัดแย้งของผู้คนในสังคม

‘เราอยู่บนดาวดวงเดียวกันไหม’ บทกวีฉันทลักษณ์ ลำดับที่สาม จึงเกิดขึ้นภายใต้ภาวะความรู้สึกเหล่านี้ อาจเป็นการตั้งคำถามที่ใครๆ ก็ต่างรู้คำตอบ ว่า... ใช่ เราต่างอยู่บนดาวดวงเดียวกัน แต่คงจะดี หากบทกวี

เล่มที่ว่านี้ จะช่วยลดอุณหภูมิความขัดแย้งลงได้บ้าง...
เมื่อยามที่ใครได้หยิบขึ้นมาอ่าน

ขณะนี้ข้าพเจ้ากำลังท่องเที่ยวใน 'ดวงดาวแห่ง
การละคร' ที่อยากชวนผู้อ่านทุกท่านร่วมเดินทางไป
พบตัวละครในมิติของข้าพเจ้า หลังจากการแสดงของ
ตัวละครจบลงตรงบรรทัดสุดท้ายของเล่ม เมื่อนั้นท่าน
อาจแน่ใจมากขึ้น ว่าดวงดาวของข้าพเจ้าคล้ายคลึงกับ
ดวงดาวของท่านหรือไม่

มาเถิด...มาร่วมเดินทางไปด้วยกัน

ด้วยความจริงใจ

นิตา มาศิริ

พฤศจิกายน 2567

สารบัญ

ภาค 1 หวังจักก้าวไปสู่...ยูโทเปีย

เรายังมองเห็นดาวดวงเดียวกันไหม	14
มงกุฎบุษบา	17
ดอกไม้ในไฟควัน	20
อาณานิคมของตัวหนอน	23
ฉันจะบอกอัลลอรี่	26
อาจเป็นการต่อสู้ครั้งสุดท้าย	28
ก่อนแผ่นดินจะมอดไหม้	30
โฮโมเซเปียนส์ผู้ฝันถึงยูโทเปีย	33
เพื่อจักเห็นโลกใหม่หมาด...สะอาดตา	37

ภาค 2 ท่องไปในฟ้าเก่า

จันทร์ราคาพยากรณ์	42
แล้วเธอละเพื่อนรัก...นักสำรวจ	45
สายลมที่หวนมา	49
ในสวนร้าง	52
ใต้ร่มมะขาม	55
เมื่อหัวใจเธอไหวเต้นอยู่เช่นนี้	58

สัมผัสแห่งสัจจะ	61
บนทางร่วมหนึ่งสาย	64
โลกที่ถูกรื้อค้น	67
ใต้ฟ้าเก่า	70

ภาค 3 เกมกล...คนสภา

ปลุกประชาธิปไตยด้วยใจเรา	74
มือสะอาด	77
เสียงจากสภากาแฟ	79
การเดินทางของเสียง	82
เมื่อเกมกลในสภานั้นลาโรง	86
มิหมายอยู่คูแผ่นดินรินน้ำตา	89
ปรัชญาของชีวิต	92
นกทุกตัวต่างมีฟ้าที่ตั้งตาคอย	95
หรือเป็นเพียงเทพนิยายชายทะเล	99

ภาค 4 อาณานิคมแห่งการละคร

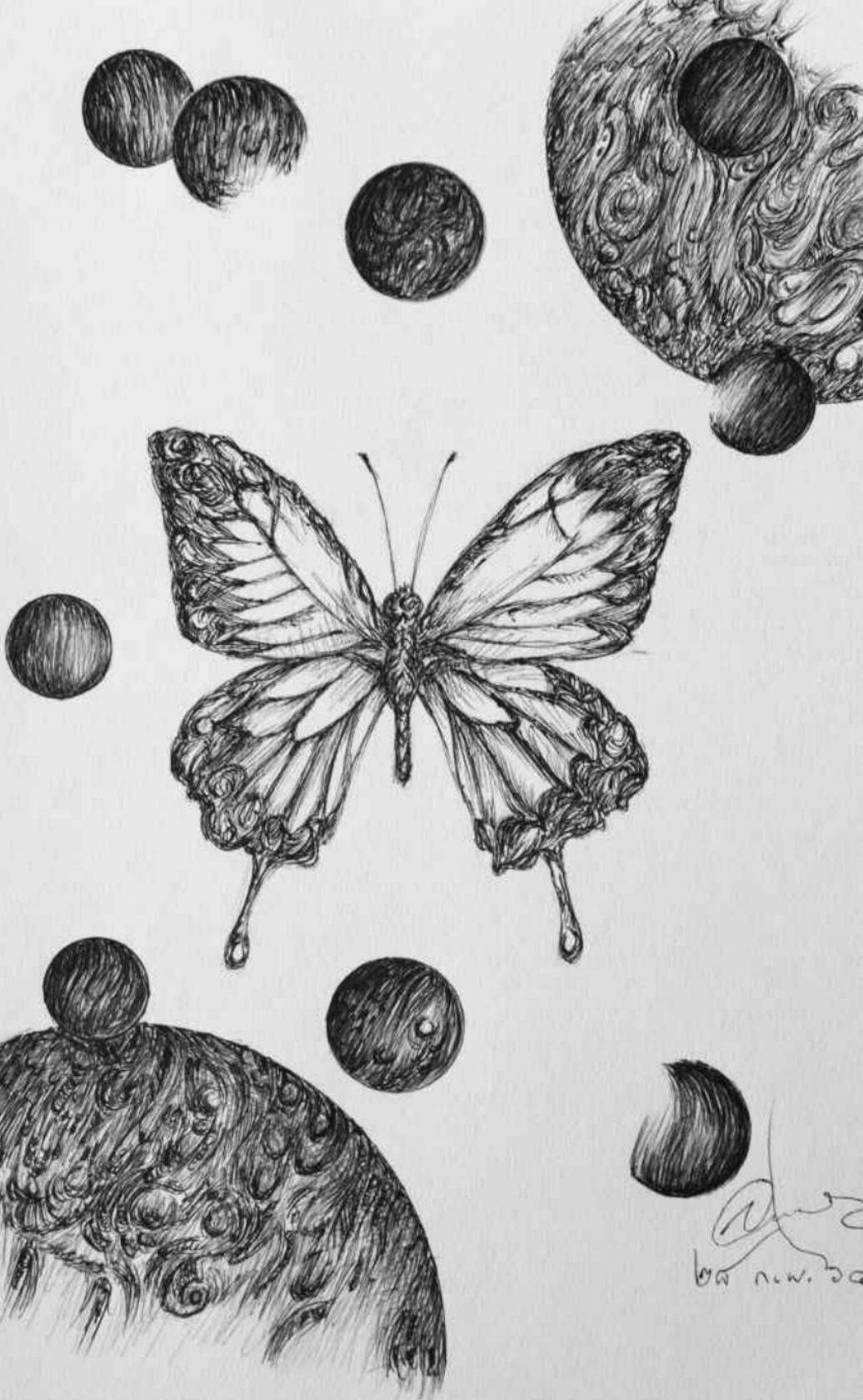
เราต่างเป็น 'ตัวร้าย' ในเรื่องราว ของใครบางคน	104
พ่อกุเอ๋...กินน้ำทิศไหน	106
สัตว์เชื่อง	108
ล่าแพะ	110

ตัวเห็บที่รัก	111
ในอาณานิคมการละคร	113
นักปลอมแปลงสีหน้า	116
I share, there fore I am: ฉันแชร์ฉันจึงมีอยู่	118
ภาค 5 ความยากแค้นที่แสนรัก	
คนชายถ่าน	122
นาชีวิต	125
เขียนชีวิต	128
จะกลับมาสูดกลิ่น...ยังถิ่นเดิม	131
เมื่อพ่อเป็นไรเดอร์	134
ในงานเลี้ยงปีใหม่	136
ความขมขื่นอันชื่นเย็น	138
ไม่มีงานใดที่ไร้ค่า	139
ขอบคุณความยากแค้นที่แสนรัก	140
ภาค 6 สายสัมพันธ์ที่อันตราย	
หนอ, ดอกไม้ไร้ชื่อบานหรือยัง	144
ไม่มีสะพานเหนือธารใส	146
ใต้ภูเขาน้ำแข็ง	149
โค้งคอขัน	151

เพลงลาในเช้าที่หนาวลม	154
บนโต๊ะกินข้าวที่เราคุ้น	156
ทางต่างสาย	158
ตราบกองกฤษณ์ผลาญเผา-เราทั้งมวล	160
หยุดฝนในตนเอง	162

ภาค 7 นัยชีวิต...คิดคำนึง

นี่นะหรือผู้ร้าย (เด็ก) ชายคนนั้น	166
โลกอีกใบในความลับ	169
ณ วยเยาว์ที่เราจากมา	172
กลับไปหาหัวใจแห่งวัยเยาว์	175
สังขรณ์คำชีวิติน	178
ชีวิตค่างค่าเช่าลมหายใจ	180
แม้ร่วงหล่นลงแล้วอย่างแผ่วล้า	182
เราต่างมีโลกจำลองของเราเอง	184
โอบกอดโลกใบนี้เกิดที่รัก	187
เกี่ยวกับผู้เขียน	189

[Handwritten signature]
© 2014

ภาค 1

หวังจ๊กก้าวไปสู่...ยุทธเวียง

เรายังมองเห็น ดาวดวงเดียวกันไหม

1

สุดขอบเส้นพรมแดนบนแผนที่
บ้านเราอยู่ตรงนี้ใช่ไหมแม่
ใกล้ขีดหินธารโตรก-โลกที่แท้
คาบสมุทรเก่าแก่แต่ก่อนกาล

ทุกรอยเท้าบนทางทรายวาดลายเส้น
ยังซ่อนเร้นเรื่องเล่าจากเถาถ่าน
ที่เลื่อนลับฉับพลันอันตรายาน
ทิ้งไว้เพียงจิตวิญญาณการทรงจำ

2

นั่นใช่ไหม, รวงรังนกนางแอ่น
บินผ่านแคว้นผ่านโพรงแห่งโถงถ้ำ
แหละคูสิ, เรือน้อยที่ลอยล้า
พ่อของลูกเคยถ่อค้ำจ้วงจ้ำพาย

ใต้ดวงดาวนำทางอยู่กลางทิศ
คืนมืดมืดมัวมนจนใจสลาย
ไร้เงาพ่อเคียงข้าง ว้าง, เดียวดาย
เป็นฝันร้ายกลางสายลมระดมแรง

คือปลายฝนต้นหนาว-ข่าวตุลาฯ
มรสุมเคลื่อนคลามาฝั่งแฝง
ท้องทะเลปั่นป่วนปั่นตะวันแดง
ฟ้าอับแสงราวกับอับจนใจ

3

ลูกเคยเห็นคลื่นหวนล่องทวนหาด
มวลคลื่นสาดกวาดพ้อไปต่อไหน
เรือกระดาศที่ลูกพับลอยลับไกล
หวังล่องไปรับพ่อผู้รอคอย

แม่จำ...อย่ารำไห่ได้ไหมแม่
ลูกจะไม่ท้อแท้และท้อถอย
มือของลูกจะเสกดาววาวแสงพลอย
มาเรียงร้อยกลางฟ้าผา-ทะเล

4

ดูสิแม่, รวงรังนกนางแอ่น
บินโหลดแล่นมาส่งข่าวคราวคลิ่นเห่
เลียบชายฝั่งคลิ่นพรายลมถ่ายเท
หลังสรวลเสกกับพ่อผู้ถ่อพาย

พ่อจะอยู่แห่งใด-ก็ใจแม่
หากกระแสนคลิ่นป่วนแปรปรวนสาย
ลูกจะล่องเรือกระดาศริมหาดทราย
แม้คลิ่นจะโหดร้ายหลายร้อยคราว

5

สุดขอบเส้นพรมแดนบนแผนที่
รักเราอยู่ตรงนี้ในสีขาว
กะพริบพริบร้อยกลางสรวงดุจดวงดาว
เฝ้ารอข่าวผู้สูญลับ... จะกลับคืน

เผยแพร่ครั้งแรก : เพจช่างเขียนพยัญชนะ พฤษภาคม 2566

มงกุฎบุษบา

เคยเอื้อมคว้าดอกเข็มเล่มน้ำหวาน
ลิ้นยั้งซึ่งรสชานหวานยังกรุ่น
ชื่นชมช่อเกสรอ่อนละมุน
เด็ดดอกน้อยมาหมუნ...จนคุ่นมือ

บรรจงถักรักร้อยเป็นสร้อยสวม
ค่อยค่อยรวมแหวน กำไล มาไว้ถือ
สร้างทรัพย์สินแห่งเรา เหล่านี้คือ...
ความใสชื่ออันรินไหลจากวัยเยาว์

พักจากการ 'เป็นผู้ใหญ่' ย้อนวัยเด็ก
โลกใบเล็กนี้เอ๋ย...มิเคยเหงา
สรรพสิ่งแวดล้อมได้กลมกลืน
เวียนบอกเล่าความฝันสู่กันฟัง

คิดถึงต้นตอยดิ่งไกลซึ่งช้า
เคยย่าหญ้า ใต้ฟ้าครามย้ำความหลัง
วิ่งสนุก รุกไล่ ใส่กำลัง
ก่อนทรุดนั่งนับรอบหอบหายใจ